

[Glistrup]

get stærkere lønstigning, og det er dem, der ikke sidder i nøglepositioner, og som lønmæssigt er afhængige af dyrtidsreguleringen, der bliver ramt enormt kraftigt.

Når Danmark er blevet fattigere, skal vi selvfølgelig gå til ondets rod, og så skulle vi i stedet for have draget den konsekvens på et helt andet punkt end det, som statsministeren har med i sin helhedsløsning, nemlig ved at sige: så har vi ikke råd til, at fru Lise Østergaard rejser rundt i verden og deler rundt af midler, og vi har ikke råd til, at hr. Niels Matthiasen fortsætter med at sende folk til Kina, eller hvor han sender dem hen, oven i købet på returbillet. Så er det den slags steder, vi skal sætte ind, altså inden for den offentlige sektor. Man skal ikke iværksætte projekter som det, vi så i TV-Avisen i aftes: et nyt kongeligt teater, eller lignende ting. Man må simpelt hen indskrænke inden for det offentlige og ikke forlange, at de mennesker, der skal gøre arbejdet med at bringe Danmark ud af vanskelighederne, nu bare rask væk skal aflevere deres dyrtidsportioner, fordi man giver sig til at manipulere med det pristal, på grundlag af hvilket de forskellige ting udregnes.

Igennem en meget lang årrække har det været således, at olie- og benzinpriser o.lign. er steget mindre, end priserne er steget i gennemsnit, og i de år er der sket det helt rimelige, at oliepriserens manglende stigning har bevirket, at dyrtidsreguleringen selvfølgelig heller ikke er blevet så kraftig, som den ville have været, hvis man ikke havde haft oliepriserne med i reguleringspristallet. Men nu kommer vi ind i nogle enkelte år, hvor det altså går den modsatte vej, og hvor situationen er den, at der kommer nogle prisstigninger på olie, der er større end dem, der har været på andre varer, og så siger man: nu skal I, der altså har måttet være tilbageholdende i mange år, fordi oliepriserne ikke har ført til så store stigninger, til gengæld have dem revet ud af pristallet, så det begynder at ødelægge familiebudgettet.

Det er et gennemumorsk lovforslag, vi behandler, og jeg vil meget stærkt håbe, at man vil besinde sig og stemme nej til dette aldeles uavancerede, platte og simple tyveri af dyrtidsportionerne.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal på SFs vegne sige, at vi stemmer imod dette lovforslag. Loven er en del af indkomstpolitikken og den del, der rammer de allersvagest stillede i vores samfund. Ved denne krisepakkes fremlæggelse blev der sagt, at det var en socialt afbalanceret pakke. Dette er efter vor mening ikke rigtigt. Vi ved efter udvalgsarbejdet, at der skal spares 480 mill. kr. på sociale pensioner og børnetilskud. Dette er ikke mindst en hån over for de pensionister, som vi i sidste uge lavede lovforslag om skulle have 100 mill. kr. til hjælp til deres ekstra varmeudgifter. Ved at tage brændselspriserne ud af reguleringsgrundlaget rammer man jo netop den gruppe igen. Det er ren klassepolitik, at man piller det ud nu, hvor det endelig for første gang kunne udløse dyrtidsportioner, hvorimod det igennem en meget lang årrække har vist sig, at det har virket modsat, således at man ikke har fået de dyrtidsportioner, man skulle have. Vi finder, dette forslag er asocialt, og vi agter at stemme imod.

Tyroll (VS):

Det lovforslag, der nu skal til tredje behandling, burde have et andet navn. Det burde simpelt hen kaldes »forfalskning af et reguleringspristal«, for det er jo det, det drejer sig om. Adskillige arbejdspladser beklager mangelen på solidaritet i det kriseindgreb, der behandles her. Det er der også i allerhøjeste grad grund til. Dette lovforslag er et led i at nedbryde det mest solidariske element i de eksisterende lønsystemer, nemlig dyrtidsreguleringen.

Der er tale om forfalskning på tre områder: olie- og energipriserne hives ud af reguleringen, pristallet nulstilles, så det giver et større efterslæb, og en dyrtidsportion fjernes ved at tage energiprisernes virkning ud med tilbagevirkende kraft til januar 1979. En pristalsregulering, der i forvejen kun dækker ca. 65 pct. af prisstigningerne, skal nu yderligere forringes.

VS vil selvfølgelig stemme imod dette asociale forslag. Vi forlanger fuld dækning for prisstigningerne med det mindst mulige efterslæb. Og der skal ikke herske den ringeste tvivl om, at VS mener, det er fagbevægelsens pligt at tage kampen op mod disse forringelser og fastholde i det mindste den hidtil gældende dyrtidsdækning. Fagforeningerne må